

[Foged.]

de daglige udgifter til disse, men hans fradrag i den skattepligtige indtægt vil alligevel efter de nye regler blive væsentlig større end i det førstnævnte tilfælde. Der bør også her være sammenhæng i den skattemæssige familiepøolitik.

Der er mere familiepøolitik i finansministerens forslag. I § 27 indføres regler om ret til at fradrage bidrag til hjælpe- og understøttelsesfunds, men retten er begrænset til en virksomheds arbejdere og funktionærer. I alle andre tilfælde har ministeren derimod indført indskrænkninger. Således lukkes der i § 30 af for fradrag af ydelser til almindelige humanitære forhold, ja, loven gives endog tilbagevirkende kraft, så allerede indgæede forpligtelser, der var fradragsberettigede, fra og med lovforslagets fremsættelse ikke mere medfører denne fradragsret, medmindre der da sker en særlig modydelse. I andre lande har man helt andre og mere vidtgående regler for sådanne ydelser. Finansministeren begrunder sit forslag med, at der er sket misbrug af de gældende regler, og det kan da gerne være. Ministeren vil måske også hævde, at hvis den enkelte giver ikke vil fortsætte med at give under de ændrede forhold, er offerviljen ikke meget bevendt — men hvorfor så videreføre lovgivningen, når det gælder store virksomheder og deres arbejdere og funktionærer? Der må kunne gives regler, så andre borgere får samme ret i skattemæssig henseende. Jeg har ikke noget imod, at der indføres visse begrænsninger, så misbrug så vidt muligt kan undgås, men såvel humanitært arbejde som videnskabeligt arbejde har fået værdifuld privat støtte tidligere, og vi bør næppe gøre det besværligere i fremtiden. Ofte har sådan privat støtte bevirket, at der ikke i så stor målestok er blevet rejst krav til stat eller kommune.

Man har indtrykket af, at finansministeren alligevel vil gennemføre en lille skatte-reform ved hjælp af dette forslag til ligningslov, i det mindste på det familiepølitiske område. I § 38 ændres tidligere regler

om ubetinget fradrag for betalte renter på en sådan måde, at renter, der påtages som følge af gældsstiftelse, der er fremkaldt ved ydelse af en gave, ikke fremtidig kan fradrages. For det første sker der altså en ændring af den kategoriske regel om fradrag af renter, hvilket vil forkludre problemet, og for det andet vil man yderligere vanskeliggøre generationsskiftet. I utallige tilfælde har forældre optaget lån for med et tilsvarende beløb at hjælpe deres børn i gang, enten med at sætte bo eller med at starte en virksomhed.

Det har været muligt for forældrene at få en sådan kredit i institutionerne, medens der ikke var tilsvarende muligheder for de unge. Efter § 38 kan renter af sådan gæld ikke fremtidig fradrages. Det er urimeligt, og hvordan vil finansministeren for øvrigt administrere denne regel? Sådanne lån kan jo oprettes på utallige måder til omgåelse af reglen. Jeg har kun ét forslag, og det er dette, at bestemmelsen bør udgå af lovforslaget.

Medens jeg nu er ved omtalen af generationsskiftet, vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om der foreligger oplysninger om, hvor ofte der indrømmes nedslag for nyetablerede efter § 33. Det er mit indtryk, at skatterådene på visse egne er ret tilbageholdende med at give disse nedslag. Under de nuværende konjunkturer vil det være af betydning for mange unge, at de kan få disse nedslag, så de bedre kan komme igennem de første vanskelige år. Vi kan i øvrigt tiltræde, at der sker et års forskydning i lovens anvendelse.

Lovforslagets afsnit I vedrørende beskatning af renteforsikringer, pensionsordninger m. v. er så omfattende og så indviklet, at der skal såvel skatteeksperter som forsikringseksperter til for at finde igennem det. Jeg erindrer fra andre lovområder, f. eks. love om toldsatser, at man udmærket skematisk kan sætte f. eks. de enkelte varegrupper op, så enhver let og overskueligt kan finde frem til det område, som vedkommende har interesse i at få belyst. Det